

ÇALIŞTAY V

“ÜNİVERSİTELERDE CİNSEL TACİZ VE CİNSEL

SALDIRIYA KARŞI NELER YAPILABİLİR?”

ÇALIŞTAYI V

16 Mayıs 2014

ÇALIŞTAY RAPORU

Galatasaray Üniversitesi ev sahipliğinde yapılan 5. Çalıştay, 16 Mayıs 2014 tarihinde Galatasaray Üniversitesi'nde gerçekleştirildi. Çalıştayda, Akdeniz Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, Doğu Akdeniz Üniversitesi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Hacettepe Üniversitesi, Galatasaray Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Koç Üniversitesi, Mersin Üniversitesi, , Mimar Sinan Üniversitesi, Orta Doğu Üniversitesi, Sabancı Üniversitesi, Van Yüzüncü Yıl ve Yıldız Teknik Üniversitesi'den katılımcılar yer aldılar.

“Üniversitelerde cinsel taciz ve cinsel saldırıya karşı neler yapılabilir?” sorusu çerçevesinde ilki Ankara Üniversitesi'nde, ikincisi Doğu Akdeniz Üniversitesi, üçüncüsü Eskişehir Anadolu Üniversitesi ve dördüncüsü Koç Üniversitesi tarafından gerçekleştirilen çalıştayların devamı niteliğinde toplanan beşinci çalıştayda, cinsel taciz ve saldırı hakkında bilgi, cinsel taciz ve cinsel saldırı sorunlarının çözümüne yönelik katılımcı üniversitelerin güncel uygulamaları paylaşıldıktan sonra, yeni öneriler sunuldu. Üniversiteler tarafından cinsel taciz ve cinsel saldırıya karşı yürütülen çalışmalarda karşılaşılan problemler tespit edilerek, çözüm yolları belirlendi.

Çalıştay amacına ve gündemine uygun olarak tamamlandı. Diğer çalıştaylarda üniversiteler arası haberleşmenin ve yardımlaşmanın sağlanması amacıyla kurulan iletişim ağının yeni katılımcıların eklenmesiyle genişletilmesi benimsendi. Çalıştay boyunca üzerinde durulan hususlar şunlardır:

I. CİNSEL TACİZ VE SALDIRI HAKKINDA BİLGİ

-Prof. Dr. Gülriz Uygur (Ankara Üniversitesi Cinsel Taciz ve Cinsel Saldırıya Karşı Destek Birimi-CTS Koordinatörü) tarafından üniversiteler arası çalıştayların yapılma nedenleri belirtildi.

-Dr.F.Gökçen Taner, cinsel suçlara ilişkin yaklaşımları belirtip, Türk Ceza Kanuna göre cinsel saldırı ve cinsel tacizin nasıl tanımlandığını anlattı. Gökçen, bu suçların 80li yıllara kadar yani feminist hareketin ciddi bir etki başlattığı döneme kadar, erkek egemen düzenin içerisinde olup, kadını, genel ahlak ve adabın bir parçası olarak gören ve kendisine ait olan edep onur her ne şekilde değerlendiriliyorsa, ırs namus vs. koruyan bir suç tipi olarak yapılandırıldığını belirtti:

Fakat yavaş yavaş 80li yıllardan 90lı yıllara geçerken özellikle Avrupa ceza kanunlarında çok ciddi birtakım değişikliklerin olduğuna, daha eşitlik bazlı düzenlemelerin getirildiğine ve kadının sadece korunmaya muhtaç bir birey olarak değil; eşitlik temelinde ama yine aynı zamanda korunması gerekiyorsa çocuklarla birlikte korunmasını amaçlayan bir düzene doğru geçildiğini görüyoruz. Aslında dünyada eşitliğe ilişkin yaklaşımlar çok daha öncesinde başlamasına rağmen bunun ceza kanunlarına çok geç yansıdığını açıkcası görebilmek bu bağlamda mümkün. 2005 yılında Türk Ceza Kanunu'nu yürürlüğe girdi. Bunun öncesinde de bakıldığında kanun aslında aşağı yukarı 80 90 yıllık bir uygulamayı yansıtıyordu. Bu uygulamada suçlar yine genel ahlak ve adaba karşı suçlar arasında düzenlenmişti; çünkü kadın zaten uzun yıllardan beri yerleşik genel anlayış çerçevesinde babasının evlendiğindeyse kocasının mülkiyeti demesek de belki koruması altında diyebiliriz. Bugün, gelinen noktada düzenlemenin görece iyi olduğunu söyleyebilmek mümkün. Çünkü kanun öncelikle bunu genel ahlak ve adaba uygun suçlar arasından çıkardı. Yeni düzenlemede cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar başlığı altına taşıdı ve kişilere karşı suçların içine aldı. Bu çok önemlidir; çünkü bunun kişiye ait bir değer olduğunu en azından vurgulamış oldular. Tabii ki, cinsel dokunulmazlık tartışılabilir çünkü cinsel özgürlük teriminin kullanılması belki daha uygun olabilmektedir. Ama yine de kişilere karşı suçlar arasında yer alması bile bizim açımızdan önemli bir kazanımdır. Kanun formülasyonunda dört tip cinsel suç vardır: Bunlardan üç tanesi, rıza hilafına yani rıza yokken, bir tanesi ise rızayla işlenebilen suç tipine, yani, 'rızayla işlenebilen reşit olmayanla cinsel ilişki' suç tipidir. Cinsel taciz ve cinsel saldırıyı birbirinden nasıl ayırıyoruz dersiniz, bunları birbirinden ayıran en temel şart, öncelikle vücut temasıdır. Kanun diyor ki, vücut teması gerçekleştiği zaman ve bu cinsel bir davranış olduğu zaman bu bir cinsel saldırıdır. Cinsel saldırının temel şekli, yalnızca vücut temasıyla, nitelikli şekliyse organ veya cisim sokmak gerçekleşir. Yani cinsel ilişkiye veya cinsel ilişkiye benzer davranışlarla gerçekleşir diyor. Söz konusu suçlarda önemli olan genel önlenmenin sağlanmasıdır. İnsanlar bunu yaptıklarında, birtakım kurumların mağdurların yanında olacaklarını bilirse çekinir ve yapmazlar. Eğer yapmaya devam ettiklerinde hiçbir şey olmuyorsa çünkü insanlar karakola gittiklerinde "canım, sen de acaba ne yaptın? Sen de işte tahrik etmişsindir..." tutumuyla karşılaşıyorlarsa, insanlar karakola da gitmezler, savcının karşısına da çıkmazlar. Hakimden de bu muameleyi görüyorlarsa, onunla da karşılaşmak istemezler. Dolayısıyla bugün eğer cinsel suçlara ilişkin istatistikler artış gösteriyorsa; tabii kesin olarak bilebilmek mümkün olmamakla beraber, zannediyorum ki; suçlar arttığından değil; bu tip mekanizmaların iyi işleyip de şikayet eden kimselerin sayısı arttığındandır. Çünkü bir kimse saldırıya uğruyorsa eğer, burada "namusu kirlendi" vs gibi son derece rahatsız eden birtakım ifadeler karşısına çıkacaktır. Eğer illa kirli olan birisi varsa, kirli olan saldırıya uğrayan değil; saldırıyı yapandır, aslına bakarsanız eğer etik bir değerlendirme yapacaksak. O yüzden önemli olan burada şudur ki; bunun

genel ahlak meselesi olmadığını, bir bireysel özgürlük meselesi olduğunu vurgulamak ve insanların vücutlarıyla canları istediği gibi insanlara dokunamayacağını, başta erkekler olmak üzere tüm topluma öğretmektir. Cinsel taciz konusu problemlidir. Mesela ben size Yargıtay uygulamasına ilişkin çok somut bir örnek vereyim: Yargıtay, cinsel taciz konusunda mağdurlara inanmakta hiçbir sıkıntı çekmiyor. Hatta kullandığı bir de berbat bir kalıp var. O da şu; “mağdurun genç bir kız olduğu dolayısıyla iftira atması için bir sebep olmadığı... Ben inanmıyorum failin söylediklerine ve dolayısıyla bu kişi sorumludur.”. Şimdi burada problem nedir? Problem şu; bir kimsenin size iftira atıp atmadığını ya da bunun için bir sebebi olup olmadığını ispat edemezsiniz. Dolayısıyla eğer mağdurun beyanı inandırıcıysa, tamam kabul edersiniz ve bu tek başına delildir. Ona ispat eder ama kalkıp da ona iftira atmayacağı gibi kendinizin de inanmadığı gerekçelerle gerekçelendirmeye çalıştığınızda sonuç şu oluyor: Konu, cinsel saldırı olduğunda mağdur “bana tecavüz edildi” denildiğinde, yaklaşım “seni dövdü mü peki, seni tehdit mi etti? Nerede senin vücudunda iz yok? Yok, canım bir şey olmamıştır.” cümlesine geliyor. Dolayısıyla üniversitelerde oluşturulacak mekanizmaların nasıl delil toplayabileceği ne yapması gerektiği yani bilinçlendirmek bağlamında da son derece faydalı olabileceğini düşünüyorum. “

-Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Kadın Hakları grubu, cinsel taciz ve saldırıyla karşılaştığında neler yapılması gerektiğini ve kendi üniversitelerinde yaptıkları bilgilendirme faaliyetleriyle ilgili deneyim paylaşımında bulundular.

II. CİNSEL TACİZ VE CİNSEL SALDIRIYA KARŞI ÜNİVERSİTELERDEKİ UYGULAMALAR

Gülriiz Uygur: Ankara Üniversitesi cinsel taciz ve cinsel saldırıya karşı destek birimi 2011 yılında kuruldu. Bir de politika belgesi kabul etti. İki temel görevi var; cinsel taciz ve saldırı ile ilgili şikayetleri almak ve buna ilişkin mekanizmaları geliştirmek ve mağdurun yanında her aşamada olmak ikincisi olarak da arkadaşlarımızın belirttiği gibi akademik kültürü değiştirmek için bilgilendirme çalışmaları yapmak. Bunu yapmak temel bir önem taşıyor bizim için. Koç Üniversitesi'nin ev sahipliğinde yapılan toplantıda da söylemiştik. 7 kişilik bir yönetim kurulumuz var ve biz öğrencilerle birlikte yapıyoruz bilgilendirme toplantılarını ama bu noktada sıkıntı yaşıyoruz. Kimseye ulaşamıyoruz, çok az kişi biliyor. Onun için yeni bir çözüm önerisi olarak temsilciler meclisi oluşturacağız demiştik. Bu mecliste her bir fakülte ve meslek yüksek okulundan bir temsilci katılacak demiştik. Böyle bir meclis oluşturduk, 36 üyemiz var ve bu temsilciler meclisini de iki kere topladık. İkinci toplantımızda 17-21 Mart haftasını cinsel taciz ve saldırı konusunda bilgilendirme haftası yaptık, rektörün açılış konuşmasıyla başlattık. Burada bu toplantılara inanılmaz katılım oldu çünkü her temsilci kendi fakültesini organize etti. Katılımcıları belirledi. Dolayısıyla bilgilendirme toplantılarına en azından katılmalarını sağladık. Bir de her temsilcinin kendi fakültesinde özel olarak, arkadaşlarımızla yaptığımız gibi kendi çalışmasını yapmasını hedefliyoruz. Her bir temsilci kendi fakültesinde öğrenci gruplarını oluşturacak, onlara eğitici eğitimi verecek ve sürekli olarak kendi aralarında bilgi aktarımı sağlayacak. İkincisi ise; şikayetler... Şikayetleri direk biz alıyoruz, direk aldığımızda şikayetler konusunda ne yapıyoruz? Şimdi söyle bir şey var; daha önceki toplantılarımızda da söyledik. Şikayet sayısı çok az, diyorduk. Bizim bu 17-21 Mart bilgilendirme toplantısının ardından inanılmaz şikayet

sayısı arttı. Bu artık gözle görülür halde gelmeye başladı. Konular, şikayetler genellikle idari personelden ve öğrencilerden geldi. Öğrenciden öğrenciye derken de eski erkek arkadaşına dair şikayet oldu veya aileden uğranılan cinsel istismar ve taciz vakaları var ya da istenmeyen ısrarlı teklifler söz konusu olabiliyor. İdari memurlardan nasıl oluyor? Şef konumundaki kişinin kadın memurlara yönelik tacizi söz konusu oluyor. Dolayısıyla bunlar gelmeye başladı. Sayıları gittikçe artıyor. Bu hafta üç tane birden geldi mesela. Peki biz ne yapıyoruz? Biz dinliyoruz, dinledikten sonra olayı araştırıyoruz. Yakın çevresiyle konuşuyoruz, çünkü iki tane de vaka geldi başımıza. Biz burada beyana inanıyoruz ve oradan hareket ediyoruz, asıl diyoruz ama bu vakalarda bunun asılsız olduğunu anladık. Dolayısıyla çok dikkat etmek gerekiyor, psikolojik problem veya başka tür intikam veya ilişkiden dolayı da gelebiliyor. İki tane vakamız da böyle oldu, onları baştan eledik ama işte onun için etraflıca bir araştırma gerekiyor. Onun dışında bir tür ısrarlı takip tehdidi altında olan taciz mağdurları ve aileden yönelen tacizle karşılaşan öğrencilere yönelik özel bir koruma sistemi getirdik, bu bir tür sığınma evi modelinin üniversite içerisinde olanı. Bunu oluşturduk ama tabii ki bu mevcut olan sığınma evlerinden farklı olarak burada öğrenci hemen alınıyor, kimsenin bilmediği bir yurda özel bir şekilde yerleştiriliyor. Burada sadece yurt müdürü, güvenlik ve bizler biliyoruz. Bunun dışında, öğrenciye barınma ihtiyacı ve maddi destek hemen karşılanıyor. İstersek çoğu durumda -hep geldi başımıza, psikolojik destek hemen sağlanıyor. Ve bunun dışında yine öğrenci kendisini yalnız hissetmesin diye bizim birim devamlı ona açık. Kendileri de devamlı geliyor ve bizlerle konuşuyor. Yani karşı kazanımlı şekilde ilişkileri sürdürüyoruz. Böyle 5 tane öğrencimiz var beşi de çok başarılı oldu. Sağlık durumları da iyi maddi durumları da iyi ve dersleri de gayet iyi hale geldi. Bu başarılı bir model olarak varlığını gösteriyor, bu model artık Norveç'te de yapılıyor; sığınma evi. Böyle gizli kapalı değil; açık olarak. Bunun belki küçük halini, bizler Ankara üniversitesi kampüsünde yapıyoruz. Bunun için yönetmeliğe hüküm koyduk, bununla yurda alınacak ve kredi verilecek öğrencilere ilişkin ir hüküm. 5 öğrenciyle başarılı olarak götürüyoruz ama bunun dışında idari personelden gelen tacizi de çok kolaylıkla engelleyebiliyoruz, bir sıkıntımız yok ama hocadan araştırma görevlisine gelen, hocadan öğrenciye gelenler en büyük sıkıntımız bu konuda... Bunların şikayeti de yavaş yavaş başladı ama bunları önlemek çok zor çünkü bütün mekanizmayı harekete geçirip karşı saldırıda bulunuyorlar. Yani orada çok büyük problem var, onu aşmak aşamasında değiliz. Ama arkadaşlarımız da söyledi bilgilendirmeyi hala bilmeyenler var ve bilgilendiren her zaman sürekli olarak devamlı yapılan gereken bir faaliyet olarak karşımıza çıkıyor. Bunu en etkin olarak nasıl yapacağız bilemiyorum, devamlı yapmak şeklinde olacak herhalde.

Koç üniversitesi

Merhabalar, Koç Üniversitesi kadın ve toplumsal cinsiyet çalışmaları merkezinden geliyoruz. Bizim merkezin aslında henüz Gülriz Hanımın anlattığı gibi bir yapısı yok. Henüz kurumsallaşma aşamasındayız bu konuda 3 4 senedir merkezimiz işliyor, biraz da yeniyiz. İnsan Kaynakları bölümüyle beraberiz, henüz yönetmelik hazırlanması sürecindeyiz. Beraberce çalışmaktayız ve yönetmelikte öğrenci boyutu henüz hiç yok daha. O yönetmeliği de hazırlıyoruz, baya bir konuşmak gerekiyor tabii çünkü o farkındalık birimlerde de olmayınca çok zor oluyor. Onun için baya bir uğraşyoruz sadece çalışan düzeyinde henüz bizim yönetmeliğimiz. Tam bitti diyemem ama neredeyse bitti ve bu yönetmeliği de yaparken uluslararası sözleşmeleri ve yök kanunlarını da göz önünde bulundurarak

hazırlıyoruz. Bizde de bir danışman kurulu ilk etapta var, henüz daha onların kim olacağı belirgin değil fakat bir danışma kurulunun olması ilk olarak o kurula başvurulması ve daha sonra üst yönetime aktarılması gibi bir yapı düzenleniyor. Tanım konsun mu konmasın mı hala o aşamadayız oradaki belirsizlikleri de belirttik. Biz de bir merkezden üç kişilik bir ekip olarak onlara destek veriyoruz. Gülriz'lerin üniversitesi muhteşem ama yapılan şeylerin bile farkında değiller. Kaldı ki biz bir yönetmelik yapıp yayınladığımız zaman zaten kaç kişi duyacak okulda, gibi de bir sıkıntı olduğu için bu yönetmeliğin ne dediği ve bu konunun neden önemli olduğu gibi bir eğitim programları dizisi düşünüyoruz. Hatta bunu hocaların merkezden bir kişinin videoda bir masada bir takım şeyleri anlatarak yapmasını da planlıyoruz. Popülist şeylere gidilmesini de engellemeye çalışıyoruz o da çok kötü oluyor çünkü biliyorsunuz. Yönetmelik neredeyse bitmek üzere, bunun eğitim programları en azından duyulması ne şekilde olacak öğrenci kısmına daha sonra geçeceğiz yani fevkalade başındayız.

Hacettepe Üniversitesi

Nükhet Erbaydar : Hacettepe ne yapıyor? Çok da başında değiliz aslında ama bir kere 2012 yılında Mayıs ayında 11 üyeli kadın sorunları araştırma merkezinden bir üyenin daimi üye olduğu bir akademik etik kurulu kuruldu. Başkanımız da şu anda bizim yönetim kurulu üyemiz olan arkadaşımız Nükhet Büken. Biz, cinsel taciz ve saldırıyla ilgili bütün üniversite içindeki olguların idari boyutunu akademik etik kurul aracılığıyla yürütüyoruz. Bu kurul, 2012'den beri 32 toplantı yaptık ve 45 başvuru yapıldı bize. Yalnız biz aynı zamanda yıldırma bizim üniversitemizde çok ciddi boyutlarda. O yüzden onu da kabul ediyoruz, 45 başvuru yapılmış bu kurulun cinsel taciz ve saldırı olduğu konusunda bize ulaştırdığı en az 5 taciz saldırı vakası var bu yıl içerisinde. Gizlilik ilkesiyle çalışıyoruz. Bilgilendirme toplantıları yaptık, bu anlamda bizim de kampüs sorunumuz var. Bir Sıhhiye'de bir Beytepe'de olmak üzerer iki kampüsümüz olduğu için her şeyi iki kere yapıyoruz. İki kampüste de bilgilendirme toplantılarımız var ve özellikle akademik ve etik kurulun afiş ve broşürlerini kampüsün her yerinde görebilirsiniz. Hem etik kurulunu tanıtan hem de cinsel tacizin ne olduğunu, hayır hayır demektir'i görüyoruz, duyuyoruz, biliyoruz'u kapsayan broşürler var. Rektörlüğün de önemli bir desteği var ve bu idari süreci bir mekanizmaya oturtular ancak destekle ilgili de bir talep var. Bu tür süreçleri yaşayanlara yönelik ne tür destekler sağlayabilir üniversite? Bunun için bir çalıştay yaptık üniversite içinde acaba destek hattı anlamında neler yapılabilir, hem öğrencilerin hem akademisyenlerin katıldığı bir çalıştayda yol haritası çizdik. Bu bağlamda hem etik kurula bir takım önerilerimiz oldu hem de üniversitede durumu görmek için bir cinsel taciz saldırı deneyim ve tutum çalışması yaptık. Hacettepe'den 2000 tane son sınıf öğrencinin katıldığı ve bizim merkezimiz tarafından yönetilen koç üniversitesinden hemşerilik fakültesinden sevgili arkadaşımız Kafiye Hanımın sağladığı finansal ve teknik destekle biz verileri topladık. Onlar verileri bilgisayara girdiler, ham analizleri yaparak evvelsi hafta verileri yolladılar. Biz raporun hazırlık aşamasındayız, ilk analizleri yaptık. İlk analizler daha çok öğrenciden öğrenciye görüldü. Kullanılan teknik Koç Üni.'de öğrencilere ulaşmak için çok da başarılı olmadı, o yüzden çok az sayıda katılım oldu. O araştırmayı yeni öğretim yılında tekrar gözden geçirmek gerekecek, biz son sınıf öğrencilerinin en yoğun olduğu ders saatleri içinde tek tek fakültelere giderek topladık, o yüzden de ulaşmayı planladığımız düzeyde öğrenci sayısına ulaştık ama Koç'ta sağlayamadık ne yazık ki yöntem olarak tekrar bakmak gerekiyor. O yüzden Hacettepe'de durum böyle ama araştırmayla ilgili bilgiyi rektörlük makamına sunucuz bunu bir ihtiyaç belirleme

çalışması olarak yaptık durum nedir sık mıdır az mıdır nerelerde daha çoktur kimlerin başına geliyor kızların mı oğlanların mı onlar ne düşünüyor ve bir birim kurmak üzere hazırlık çalışmalarımız var. Öğrencilere sorduk bu birim nerede olsun nasıl çalışsın adı ne olsun başvurur musunuz şeklinde detaylı birime yönelik sorular vardı. O kapsamda yeniden ikinci bir çalıştay yapacağız araştırmayla ilgili özel olarak rektörlükle de tekrar konuşacağız. Sonra da raporunu bekliyorlar. Bizim idarecimizin çok ilginç bir karakteri var; o mesela kadının beyanı esastır, diyor nerede konuşursa konuşsun herkes ayağa kalkıyor, “nasıl yani ya iftiraysa” diye ama Görkem Hocamızın söylediği ise; “hayır, ben kadının beyanını esas alırım. Hele ki akademide durup dururken bana da şu şunu yaptı demezdir.” Diyor. Ama tabii çelişkili başka konular da çıkıyor sığınma evi mi olurmuş kadınları aşağılamak bu, da diyebiliyor. Çelişkili biraz ifadeleri ama cinsel taciz ve saldırı anlamında avantajlıyız, durumumuz böyle. Yeni akademik yıla hazırlanıyoruz çalıştayda çıkanlardan bir tanesi mutlaka masa kurulması yeni kayıt yapılanlara yönelik mutlaka bir bilgilendirme materyalinin onlara sunulması gerektiği şeklinde bir çalışmamız var ve yıl içerisinde de özellikle öğrencilere yönelik olmak üzere farkındalık artırma çalışmalarının yönetilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Anadolu Üni. İncilay Şengöz ve Ezgi Hn.

Bizim merkezimiz 2010 yılında kuruldu ve iki yıl sonra Gülriz Hoca bizi yaptıkları toplantılara davet ettikleri için iki yıl içerisinde hızlı bir şekilde yönergenin çıkması için çaba sarf ettik. Yönergeyi çıkartırken sosyoloji bölümünde, -sosyolojide iyi bir feminist damar var bunu çalışan arkadaşlarımız vardı, aynı zamanda hukuka ve iletişime de feminist gözden bakanlarla birlikte yani üç fakültemizden bu konuyu çalışan arkadaşlarla bir araya geldik ve nasıl yapabileceğimizi epey tartıştık. Tartışmalarımızın içerisinde taciz nedir, saldırı nedir? Hem hukuk içerisinde hem sosyal tercih içerisinde nasıl tanımlanıyor, bunu tartıştıktan sonra bir yönerge taslağı hazırladık ve taslak geçti ama geçerken şöyle bir sıkıntıyla karşılaştık: Biz kadın çalışmaları merkezi olarak biz bu soruşturma sürecinde başvuru alınması takibi raporlaştırılması için taraf olmak istiyorduk ama onunla ilgili maddeler senatoya girmeden çıkarılmış dolayısıyla bizim çıkan yönergemizde biz başvuru alabiliyoruz hukuk müşavirliğine iletiyoruz ama taraf olamıyoruz. Biz kendimiz istediğimiz için telefon açıp hukuk bürosuna soruyoruz takip ettiğimizde iyi oluyor ama haberdar olmadığımız birtakım olaylar da olabiliyor. Biz daha çok ceza, suçu tanımlama, taciz nedir ve saldırı nedir bunların bilinmesini önemsemişiz ve ceza alınmasını önemsemişiz. Tanımları ve suç kısmını daha ağırlı tutmuşuz. Ne aşamadayız diye baktığımızda bizim önemli bir basamak kurduğumuzu düşünüyorum kurumsallaşmaya çalışıyoruz bunun için bilgilendirme toplantıları yaptık bir sosyal birimlerden bir de hukukçu oldu öğrencisi olan her birime giderek bu bilgilendirme toplantılarını öğretim üyeleri yaptı. Şöyle bir sıkıntımız oldu, katılım çok düşüktü hani orana vurduğumuzda 100de 6 ila 8 arasında bir katılım oldu. Kendi içimizde tartıştık neden olabileceğini ve Ankara Üni. hukuk fakültesinden öğrenci arkadaşlar Anadolu Üni.'ye geldi bizim öğrenci grubumuzla buluştular ve deneyimlerini anlattılar. Önümüzdeki haziran ayı boyunca da sürdüreceğiz bunu ama şöyle bir fikir öne sürdüler en çok ne zaman ulaşabiliriz kütüphanede ve yemekhanede final sınavları öncesinde daha çok okula devam olur kütüphane epey kalabalık olur her masaya broşür bırakmak ve o esnada kendileri birebir yapabildikleri kadar bir bilgilendirme görüşmesi yapacaklar.

Yönergeyi hazırlarken hocamın dediği gibi çeşitli kesimlerden arkadaşlarımın katkıları oldu tanımlar için daha çok İstanbul sözleşmesinden ve Gülriz hocamın politika belgesinden faydalandık o önemli bir kaynak oldu bizim için cezalandırma kısmına ilişkin bir hüküm koymayı önemli bir şey olarak kabul ediyorum. Onun dışında tanıtım çalışmalarımızı yaptık, öğrencilere yaptırmadık belki daha verimli olabilirdi. Öğretim elemanları olarak yaptırdık, katılım problemi oldu. Onun dışında biz hukuk fakültesinde daha farklı bir yöntem izledik, idari personel ve kat görevlileri de bu tanıtımlara katıldı. Diğer bölümlerdeki katılımlar sanki öğrencilerle sınırlı kaldı oysa yönerge idari personeli ve üniversitenin bütün bileşimlerini kapsayacak şekilde hazırlanmış bir yönergeydi. Klinikleri uygulamaya soktuk, klinik hukuk birimi kuruldu üniversite bünyesinde bizler de orada çalışıyoruz. Bu derslerden birisi de toplumsal cinsiyet dersidir. Diğer birimlerde kadın merkezi olarak yaptığımız durumda o tanıtımlardan ve yönergelerden sonra üniversiteden oldukça yoğun sıkıntılar gelmeye başladı ve flört şiddeti olarak tanımladığımız şeyin çok yaygın bir problem olduğunu gözlemledik. Klinik hukuk kapsamında yürüttüğümüz toplumsal cinsiyet dersinde bunu hedef almayı planlıyoruz birim müdürümüz Kıvılcım Turanlı Yücel, onun yönettiği bir ders o kapsamında şu anda öğrenciler flört şiddetine yönelik broşürler hazırlıyor. Bu konuda öğrencilere yönelik bir faaliyet yürütmeyi düşünüyorlar. Kıvılcım aynı zamanda kadın merkezinde de üye olduğu için bu iki çalışmayı birleştirme olanağımız da olacak daha verimli sonuçlar alacağımızı düşünüyoruz.

Boğaziçi Üniversitesi

Öncelikle Galatasaray Üniversitesine bu organizasyonu yaptıkları için teşekkür etmek istiyorum. Ayrıca Gülriz Hanıma da sabahki sunuma da çok zihin açıcı oldukları için teşekkür ediyoruz. Cinsel tacizi önleme komisyonu bizde 2012 yılında kuruldu, komisyon kurulmadan önce üyelik etik komisyonları üzerinden cinsel içerikli saldırı konularına yönelik çözümler üretiliyordu fakat bu sistemin yeterli olmadığını fark ettik ve bu komisyon kuruldu. Dekanımızın ve öğrencilerin desteğiyle komisyon çalışanlarımız, psikiyatrlar psikologlar akademisyenler öğrenci kulübü BÜKAK kadın araştırmaları kulübü hemşiremiz güvenlik görevlimiz ve akademisyenler tarafından kuruluyor. Şimdiye kadar önceliği bir broşür hazırlamak ve bu komisyonun varlığını haberdar etmekle geçirdik. İlk yaptığımız işlerden birisi de acil durum konusunda müdahale planlarımızı oluşturmak oldu çünkü tam komisyon kurulduğu zamanlarda bir tecavüz vakasıyla karşı karşıya kalmıştık ve güvenlikle yaptığımız görüşmelerde buna öncelik vermemiz gerektiğine karar verdik. Özellikle güvenlik konusunda okul çapında acil durum telefonları gerçekleştirdik. Bu tabii ki sadece cinsel tacizle ilgili değil; başka durumlarda da kullanılıyor fakat kimsenin haberi yoktu tabii ki bu telefonlardan. Ne için kullanıldığına dair bir facebook grubumuz var bu gurubu da bu tür haberleri yaymak için kullandık. Ayrıca bize gelen vakaları isim vermeden ama sonuçlarını bildirmek için de kullanmaya da çalışıyoruz. Hem farkındalık hem de önleyici olmak için cinsel tacizi önleme komisyonumuz CİTOK. Bizim üniversitemizde de öğrencilerin neredeyse yüzde 95i hazırlık sisteminden geçer, broşürü hazırladıktan sonra ilk yaptığımız şeylerden biri hazırlık sistemine kayıt olan öğrencilere broşür dağıtmak oldu .Hazırlıkla çalışmalarımızı devam etmeyi düşünüyoruz çünkü üniversite sistemine ilk gelen öğrenciler

hazırlık öğrencileri ve hazırlık öğretmenleri. Bu öğrencilerle karşı karşıya kalıyoruz. Hazırlık öğretmenlerine bir eğitim vermeyi ayrıca İngilizce öğrettiğimiz hazırlık eğitim materyallerine de filmler ve okuma parçaları üzerinden bir veya iki haftalık temalı cinsel tacize yönelik farkındalık ve önleme çalışmaları içeren materyaller entegre etmeyi düşünüyoruz. Ama bunu öğretmenlerle el ele yapmamız gerektiğinin de farkındayız. Fakat hazırlık grubumuz baya kalabalık 2000 kişilik bir öğrenci grubumuz, 100-150 kişilik de bir öğretmen grubumuz var. Çok iyi organize olmamız lazım, bunun dışında yine bir eğitim programı hazırlama aşamasındayız öncelikle yurt çalışanlarına ve güvenlik görevlilerine akademisyenlere öğrencilere eğitimler yapmayı düşünüyoruz. Hem arkadaşların da paylaştığı gibi soru cevap ve katılımcıyı arttıracak şekilde olacak hem de daha yaratıcı şekiller de düşünüyoruz. Kısa filmler hazırlamak gibi, tiyatro kulübüyle çalışmak gibi ezilenlerin tiyatrosu yaklaşımını kullanarak forum tiyatrosu yapmak gibi... İnanıyoruz ki; interaktif çalışmalar farkındalığı daha çok arttırıyor insan bedeninde bazı şeyleri hissettiğinde yaşamamış olsa bile hayatına taşıyabiliyor. Disiplin komisyonları konusun da biz de çok şanslıyız rektörümüzden çok destek aldık her disiplin komisyonu kurulduğunda cinsel tacizi önleme komisyonundan en az bir kişinin bu komisyonda olacağına dair bir protokol imzalamış durumdayız. Daha yeni birkaç konu geldi önümüze ve hepsinde de bizden birkaç kişi bulundu. Bizdeki eksiklik de hukuk fakültemizin olmaması ve bizim üniversite işlerine bakan iki avukatımız var. Sadece avukatlarla da daha iyi ilişkiler içerisinde bulunup destek almak istiyoruz çünkü bazen de mağdur öğrencinin okul dışında da hukuki desteğe ihtiyacı oluyor. Ayrıca yeni başlayan memurlara da oryantasyon zamanı eğitim vermeyi düşünüyoruz, mobbing ve yıldırma konusunda. Bize çok öneri soru ve şikayet de geliyor, o da listemizin içinde. Son bir vaka daha var düşündüren bizi, erasmus öğrencilerinden gelen bir vaka. Bu aşamada şu ana kadar yaptığımız tek şey farkındalık ve destek sağlamak için broşürümüzü İngilizceye çevirmek oldu. Bunun üzerine daha çok çalışmamız gerekiyor çünkü yabancı kodlarda bir toplulukta nasıl davranılması gerektiği ya da önleyici nasıl adımlar atılması gerektiğine dair bir çalışma yapılması gerektiğini düşünüyoruz.

Acil durum telefonlarına 7/24 ulaşılabilir. Bu telefonlara bakacak kişilere özel eğitim verildi. Kitap ayracı çalışmaları yapılmakta.

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Temsilcisi: Ben Sema Sancak, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Kadın Sorunları Araştırma Uygulama Merkezi müdürüyüm. Arada da hocamla konuştuk, şimdi şöyle bir şey var; biz hani hep öğrenciyi konuştuk burada ama asıl sorunun belki de daha büyük yeri olan, musluğun başı, hocayla öğrenci arasındaki ilişki. Biz bunu nasıl çözeceğiz? Biz bunu nasıl yoluna koyacağız? Asıl bu konuda ben, bir şeyler... "Ne yapabiliriz" i sizlere soruyorum. Biz 2009 yılında -çok tabii ki şimdi yapılanları dinledikten sonra bizimki çok çok basit kaldı- başka bir projenin uzantısı olarak; "kadın dostu üniversite" nasıl oluşturabiliriz diye kafa yorduk. Bu, "Van kadın dostu kent projesi" vardı, beş yıl onunla ilgili çalıştık. Sonra da böyle bir şey düşündük ve o zaman, 2009'da acaba biz cinsel tacize uğrayan, işte ya da tecavüze uğrayan ya da ne bileyim işte o zaman daha mobbingin daha konuşulmadığı zamanlarda, bir de o dönemde öğrencilerimiz, gelip hocalarından taciz gördüklerini, evine davet edildiklerini söyleyen birçok öğrencimizle karşılaştık. Gelip bize anlattılar bunu, merkez olarak, bana bizzat çok anlattılar. Bunları da bildiğimiz için, ben şöyle bir yöntem düşündüm birkaç arkadaşımızla birlikte; böyle bir şikâyet kutusu gibi kutular oluşturduk, bir de afiş hazırladık; bildirim

kutusu dediğimiz. Feyza Hanım onu bir gösterebilir miyiz? Bildirim kutusu diye... Rektörlükten onay istedik; bütün fakültelere, yüksek okullara bunu koymak için. Hani tacize uğradığınız zaman... İşte şöyle bir şey yaptık, bazıları bunun kağıt yapışık haldeydi kutunun üzerinde ama tabii depremden sonra her şeyimiz alt üst olduğu için artık yanına sonradan eklemeler oldu. Şu an birkaç yüksek okulda kaldı bu kutular, iki yıla yakın bu kutular üniversitenin, fakültelerin ya da yüksek okulların giriş yerlerinde bulundu. Üstüne de bir de ben form gibi bir şey hazırlamıştım. Hani tacize maruz kaldığınızda kimin tarafından kalıyorsunuz? Erkek arkadaşınız ya da hocalarınız, idari, akademik fark etmiyor... Bir form oluşturduk, bir sürü kağıtlar da koyduk; isim filan istemedik tabii ki. Ama biz taciz olaylarının şikâyetini almamıza rağmen, hiç bu kutulara tacizle bir şey ilgili atılmadı. Atılan vardı ama bunlar daha çok genel sorunlarla ilgiliydi. Üstelik üniversitemizde, başka bir üniversiteden gelen bir hoca var ve geldiği üniversitede taciz nedeniyle mahkemelik olmuş, adını yazdığınızda internette davalık olan, adı gazetelere düşmüş bu hocamızı üniversitemiz döneminde, onu aldı. Ama bu tacizle ilgili şikâyetler aynı kişiyle ilgili gelince bunu dönemin rektörüne ilettim. Tabii hiçbir kanıt olmadığı için, hani hep kanıt kanıt aranır ya; öğrencilerin söylediklerinin çok bir önemi olmadı. Kanıt olmadığı için hiçbir şey yapılamadı. Şu anda o hocamız hala bir fakültede dekan olarak görevlendirildi. E o zaman biz bunlara nasıl bir çözüm bulacağız? Yani asıl önemli olan, yönetime de söylüyorsunuz; erkek bakış açısıyla “işte kuyruk sallamasaydı, olmazdı” denip, kesilip atılıyor. Peki, biz buna ne yapacağız? Yani bunları da konuşmamız lazım. İlla bir kanıt hani... Şimdi işte cep telefonuna filan çekiliyor, bir şeyler... Ama bu bile yetmiyor. Yani bizim asıl bu noktada biraz birleşmemiz lazım diye düşünüyorum.

YTÜ Temsilcisi: Ben aslında bizim üniversitedeki deneyimimizden de bahsedecektim de, konu geldiği için söz aldım. Böylelikle ikisi bir arada olsun, hem konuyu bağlamış olalım. Tam da bu noktada; Yıldız Teknik Üniversitesi’nde ben, siyaset bilimi ve uluslar arası ilişkiler bölümünde, yaklaşık on küsur yıldır aynı üniversitede çalışıyorum, bizim üniversitemizde tam da o konuya gelecektim. Bu tür çalışmalar yürütmenin zor olduğu üniversiteler var, ille taşra olmak zorunda değil bu; teknik üniversiteler bunlardan biri. Biz benim not aldığım, yaptığımız çalışmalardan da çıkan öneriler var; zor üniversitelerde ne yapılabilir? Çünkü bir üniversitedeki model diğerlerinde olmayabilir. Mesela bizde çok ters tepti; bizde şu anda taciz şey kelime, yani nasıl diyeyim onu telaffuz ettiğinizde yönetimin tüyleri diken diken oluyor ve biz bu yoldan gidemeyiz diye düşünüyorum. Şöyle deneyimi anlatayım kısaca; biz beş yıldır filan öğrencilerimizle “Kadın araştırmaları kulübü” kurmaya başladık. Bu konuları oralarda tartışmaya başladık, danışmanlığını üstlendim ben. Nasıl başladı... Benden önce Meryem Koray hocamızın verdiği dersler vardı, sonra ben doktora bitirdikten sonra “Siyaset toplumsal cinsiyet” adıyla bir ders açtım. O ders, mühendislik öğrencileri de alıyordu ve bir çeşit farkındalık yaratma Yıldız Teknik Üniversitesi’nde, verdiğimiz ödevlerde daha somut şeyler üzerinden hareket etmeye başladık derken; bunun çok büyük bir ihtiyaç olduğunu fark ettik. Daha sonra, bu akademik kültürle ilgili çok esaslı bir sorun çünkü dersin konması dahi olay oldu; zor konuldu, yeni böyle bir ders adının olması. Bırakın toplumsal cinsiyetle ilgili meseleleri, herhangi bir içinde siyaset geçen herhangi bir kulübe -açık açık söyledikleri için rahat rahat konuştukları için konuşuyorum- karşı çıkmaya başladılar, derken biz beş kere dört kere filan başvurduk. Orada yaşadıklarımız da bir nevi zorlayıcı deneyimlerdi çünkü alay edildi, benim çalışma alanımla dahi; işte “topuklu ayakkabı, ruj-makyaj mı

konuşuyorsunuz hocam bu kulüpte?” falana varacak şeyler oldu. hani şimdi gülüyorum ama o yaşadığım dönemde benim için çok zordu. Bir de şöyle bir vaka oldu; güvenlik görevlilerinin, hatta Galatasaray Üniversitesi öğrencisiydi yanılmıyorsam, bizim üniversitemize konuk olduğunda bir tacizine maruz kalması, telefon numarasını alması ve tam olayları hatırlamıyorum ama böyle bir olay silsilesi oldu. Bunun üzerine, biz birkaç öğretim üyesi de katıldık o basın açıklamasına ve uyarıldık yani; öğrencilerin eylemine destek vermekten filan. Dolayısıyla bizim için, Yıldız Üniversitesi’nde bu olay tabu, kilitlendi ve neredeyse, neredeyse değil çok zor bir mesele haline dönüştü. Şimdi ben şöyle notlar aldım; bizim üniversitemizde ne yapılabilir diye. Şöyle bir şey denedik biz; “Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Ulusal Eylem Planları” var biliyorsunuz, şiddetin önlenmesine yönelik toplumsal eylem planları. YÖK’ten her yıl, raporlar için üniversiteye gönderiliyor ve ironik bir şey ama Rektörlük de bu dersleri verdiğim için doğrudan bana gönderiyor. Yani orada da raporu, işin angaryası... İşte ben de bir şeyler yazıyorum, “hiçbir çalışma yapılmadığını, sadece birkaç ders olduğunu” , çok detaylı bir rapor. Bu tür platformları -o yüzden sizin bahsettiğiniz şey çok önemli- yukarıdan gelen YÖK’ten gelen, uluslararası sözleşmelerden doğan cinsiyet eşitliğine ilişkin mekanizmalar oluşturmakla ilgili şeylerin, bu tip üniversitelerde çok işe yarayacağını düşünüyorum. Bunun sadece üniversite içinden değil sizin de önerdiğiniz gibi rektörlükleri, yönetimleri bir arada zorlayacak, bunun önemli bir şey olduğunu, önemli bir “item” olduğunu düşünüyorum. Biz mücadeleyi aşağıdan denedik, şu anda kitlendik. Biraz daha ortak ve yukarıdan bir şeyler yapmak lazım çünkü teknik bir üniversite; cinsiyetçi espriler gırla. Derslerde bana anlatılan, mühendislik fakültelerinde olan bitenleri örnek versem inanamazsınız, hani sadece taşra meselesi değil. Biz öğrencilerle kampüs içerisinde bir video çalışması yaptık, kısa film, mühendislik işte inşaat fakültesi gibi, gemi fakültesi gibi çok yoğun eril alanlarda yaptık bunu; eril kültürün de hâkim olduğu alanlarda. İnanılmaz, öğrencilerden bile inanılmaz şeyler çıktı. Kısa filmler hazırladık, herhalde dört yıl sonra, ben bu yıl pes ettim ve hiçbir şey yani... Öğrencilerde de hal kalmadı çünkü değiştiremediğimiz gibi; sürekli bir fişlenme ve afişe olma hali... Dolayısıyla ben bu toplantıya katıldım, bu tür zor üniversiteler için başka stratejiler ve destekler gerek. Tükendik çünkü biz birkaç kişiyiz İnsan Toplum Bilimleri’nde Toplumsal Cinsiyet dersi veren bir arkadaşım var. Bizim bölümde birkaç kişiyiz, o kadarız. Yani mühendislik fakültelerine girmek, onları çekmek, oradaki kadınları aramıza katmak, başka şeyler gerekiyor. O yüzden ben hayranlıkla dinliyorum, ne kadar zor olsa da çok güzel işler yapmışsınız. Onda birini yapabilirsek kendimi başarılı sayacağım.

İTÜ Temsilcisi:Teknik üniversite olduğu için, sizin söylediklerinize benzer zorluklar bizde de var ama sanırım biz biraz daha rahatlatmış durumdayız. Temel zorluk; sosyal bilimlerin çok kısıtlı olarak yer alması. Bizde psikoloji yok, hukuk yok. Bir de mühendislik eğitiminin getirdiği, olaylara çok belirlenmiş çerçeveden bakma durumu var, sosyal bilimciler olarak bizim doğamıza çok aykırı düşen bir şey. Bir de mühendislere dert anlatma durumu var ama bizde şöyle bir süreç oldu; kadın araştırmaları... Kadın araştırmaları değil, feminist bir öğrenci topluluğunun yaptığı “kampüste ne tip ayrımcılıklar oluyor”, bununla ilgili bir araştırma çalışmasıyla bir önceki rektörle önünü açtık olayın. Ben de o grubun danışman hocasıydım. Sonra “İTÜ Kadın Araştırmaları ve Uygulamaları Merkezi” kuruldu eski kadın rektörümüzün ön ayak olmasıyla. Bu iki şey bir araya geldi, bir de bunun üzerine konjoktürel olarak Ankara Üniversitesi’nin yaptıkları bizim çok önümüzü açtı, zaten kendilerini iki yıl önce kampüse davet etmiştik. Sonra da bu network kuruldu ve biz bu network aracılığıyla diğer üniversitelerde; Boğaziçi’nde, Anadolu’da yapılanları öğrendik, yavaş yavaş bunları bir araya getirdik ve yönetime şey diye gittik: “pek çok kamu üniversitesi ve özel üniversite bunları yapıp, uygulamaya başlamış durumda. Biz de yapmak istiyoruz.” Böylece yönetimde direnci kırarak bütün argümanları başından

götürerek gittik. Şimdi, yönetim destekliyor gibi, taslağımız hazır. Disiplin araştırma komisyonu kurula aykırı olursa diye bir endişemiz vardı, şimdi sizden öğrendiklerimizi ona entegre edeceğiz ve tahmin ediyoruz ki bu yaz senatodan geçecek ve son baharda birinci sınıflardan başlarız diye düşünüyorduk, not aldık siz hazırlık diyorsunuz hazırlık çok daha mantıklı. Bizde de öğrencilerin yüzde doksanından fazlası hazırlıktan geçiyor. Şimdi her şeyden önce düzenli yapılan toplantılar ve şu yazışma grubu bizim için, teknik üniversite olarak inanılmaz değerli; biz bir yığın fikri, bilgiyi buradan alıyoruz. Hocalara teker teker... Sağ olsun Kadriye çok yardımcı oldu bizim taslağın hazırlanmasında, o yüzden bizim için çok önemli. Gülriz Hoca'nın bir önerisi vardı. Ben ona değinerek toparlayayım; üniversiteler arası yapılacak iki tane şey, bizim gibi durumu daha zor olan üniversiteler için çok faydalı olacaktır. Bir tanesi Gülriz Hoca'nın dediği, bir çeşit danışma kurulu gibi, zor konularda ya da vakalarda üniversitenin dışına çıkarak konunun uzmanı, deneyimli bir gruba akıl danışarak onların yönlendirmesiyle üniversitemize geri gitmek. Bu bizim inanılmaz işimize yarayacak bir şey, o zaman cinsiyetçi tavırlara karşı "Bunu bir tek biz söylemiyoruz, bakın üniversiteler arası bir üst kurul söylüyor" u kullanabiliriz araç olarak. İkincisi de; biraz arada Boğaziçi'nden arkadaşlarla konuştuk, kaynak sorunumuz var. Ben dedim ki Boğaziçi'nden arkadaşlara: "Bu kadar çalışma yapmışsınız, Ankara Üniversitesi de keza öyle, hani kim yapıyor ki bunları?" Çünkü biz İTÜ'de valla bir elin parmağını geçmeyecek kadar kadın bu konuya kafayı takmış durumdayız. Hepimizin üzerinde idari görev, tez öğrencileri, dersler, projeler yani zaten nefes alamaz durumdayız. Şimdi hepimiz diyorsunuz ki bu yönerge geçip kurullar kurulduktan sonra başvurular arttı. Ben burada kara kara düşünüyorum şimdi; eyvah, ne yapacağız? Kabul edilecek ve biliyorum; ben mecburen elini taşın altına koyan insanlardan biri olacağım ve ben o vakti nasıl yaratacağım? Nereden yaratacağım? Bunu bilmiyorum. Bu anlamda, bir de kaynaklarımızı ortaklaştıracak bir şey. Örneğin bir grup hazır broşürleriniz var, web siteleri olanlar var, işte kimimizde yönerge var kimimiz henüz yönerge aşamasına gelmemiş durumdayız. Filmleri olanlar var, eğitim programları olanlar var. Bunların hepsini bir araya getirecek, hangi üniversitenin elinin altında kullanılmaya hazır araç gereçler var ve bunu bir ortak havuza toparlayacak bir şey de çok faydalı olur diye düşünüyorum. Yani bu ikisini yapabilirsek...

Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi Temsilcisi: Ben İnci Parlaktuna Eskişehir Osman Gazi Üniversitesi Kadın Araştırmaları Merkezi müdürüyüm. Öncelikle Galatasaray Üniversitesi'ne çok teşekkür ederim misafirperverliği için. Ben sizleri dinledikçe hem heyecanlanıyorum aynı zamanda kafam da çok karışıyor. Nasıl işin içinden çıkacağız diye düşünüyorum. Biz hukuk fakültesi olmayan bir üniversiteyiz, dolayısıyla hukuk müşavirliğini Ayşe Hanımla birlikte yürüteceğiz, destek verecek bize bu konuda. Hukuk yanımız zayıf ama psikiyatri bölümümüz var, tıp fakültemiz var. Tıp fakültesi bu anlamda çok iyi ama aynı zamanda tacizin de çok yaşandığı bir fakülte, orası problemlerin olduğu bir fakülte. Şimdi biz merkez olarak ne yapmak istiyoruz, bir alt grup kurmak istiyoruz ve alt gruba şehirden de katılım olabiliyor Adli Tıp'tan Barodan grup oluşturup... Belki farkındalığı arttırabileceğimiz bir takım çalışmalar yapmak ve belki talepleri, şikâyetleri almak yönünde bir şeyler yapmak... Bu yüzden de sizleri dikkatlice dinleyip, acaba neler yapabiliriz diye gözlemliyoruz şu anda. Bizim üniversite tabii biraz eril bir üniversite ve rektörümüz bizim mühendis, inşaat mühendisi. Her gidişimizde bize şunu söyler: "Kadınlar başımızın tacı.". Biz de hocam, biz... Ben o konuda biraz sakin duruyorum. Şöyle düşünüyorum yani ben iş odaklı bakıyorum biraz, ne söylediklerine çok bakmıyorum çünkü biz kadın merkezinde çalıştığımızı söyleyince bize hemen şunu diyorlar: "Feministler! Bunlar kesin evde kaldılar, çoluk çocukları da yok." Böyle şeyler duyuyoruz ama hiçbirimizin de böyle bir şeyi yok; hepimiz evliyiz çoluk çocuk sahibiyiz de ama böyle bir bakış var üniversitemizde. Rektör hocamız bize

şöyle bir avantaj sağladı; üniversitede yirmi dört merkez var, yirmi dört merkezden sadece dört tanesinin rektörlük binasında yeri var ve onlardan biri de Kadın Araştırma Merkezi. Bu bizim için çok değerli bir şey ve onu sıkı sıkı tutmaya çalışıyoruz. Şimdi bu; hocanın kadın bakışıyla ilgili, bu toplumsal cinsiyet bakışıyla ilgili olduğundan değil de biraz ikili ilişkilerden kaynaklanıyor ama biz gidersek ve bir başkası gelirse acaba ne olur? Çok önemli bir soru bu, kurumsallaşmak gerekiyor yani burada dediği gibi hocanın biz çok şeye gayret ediyoruz ediyoruz, diğeri geldiği zaman başka bir hoca geldiği zaman her şeyi bitirebilir. Bunu acaba nasıl aşarız, bu çok önemli bir soru gibi geliyor bana. Bir ikincisi; ben merkez olarak çok önemsiyorum gençleri, üniversite gençlerini çok önemsiyorum. “Genç ESKAM” diye bir grup kurduk biz merkezimin altında, çok değişik fakültelerden oluşan kol grup olarak yirmi beş öğrenci, genişlettiğiniz zaman iki yüz öğrenciye varan bir grup var. Bu etkiyle tüm öğrencilere ulaşabileceğimizi düşünüyorum, içerisinde hakikaten çok ciddi çalışan öğrencilerimiz var, yani her çalışmamız her etkinliğimizde bize destek veriyorlar. Gençlere ulaşmanın tek yolunun da bu olduğunu düşünüyorum ben, onlar birbirlerini o kadar güzel etkiliyorlar ki. Kendi aralarında çalışmalar yapıyorlar. Bir de ben bu çalışmayı ikiye ayırmayı düşünüyorum, gençler çok kolay bir şekilde toplumsal cinsiyet dediğimiz kavramları hemen algılayabilen, içselleştirebilen bir yaş grubundalar. Kolay değişebiliyorlar ve kolay algılayabiliyorlar üniversite öğrencileri ama belirli bir yaştan sonra birisine şeyi anlatamıyorsunuz, o kadar gelenekselci yapı oturmuş ki, değiştirmek çok zor oluyor. Şimdi iki farklı çalışma mı yapmak lazım; üniversite gençlerine daha farklı bir yaklaşım, personele çalışanlara daha farklı bir yaklaşım mı yapmak lazım diye düşünüyorum kendimce.

ODTÜ Temsilcisi: Soru değil aslında küçük bir bilgilendirmeye ben de devam etmek istiyorum. Benim ismim Demet Gülçiçek, ben ODTÜ sosyoloji bölümünde araştırma görevlisiyim. Burada olan bitenler beni aslında epey heyecanlandırıyor aslında çünkü biz en yeni doğan, doğmaya çalışan merkezlerden biri olacağız. Yaklaşık bir aydır TAHİM diye bir merkez kurmak için çalışmalar devam ediyor, TAHİM: Taciz ve Hak İhlallerine Karşı Merkez. Şeyden bahsetmek istiyorum; bu öğrenci ve yaşı daha ileri olanlar için bir ayırım koydunuz ya... Bu merkez kurulmadan önce, taciz tabii ki oluyordu. Şu şekilde işliyordu genel olarak; tacize uğrayan kadın genel olarak feministlerden birini buluyor, beraber bir şey yapmaya çalışıyoruz, arkadaş yalnız kalmak istemiyorsa onu eve bırakıyoruz, beraber hukuksal süreci yürütüyoruz vesaire... Tamamen kendi politik grubumuz içinde dönen bir şeydi ve yetersizdi, bizi çok zorlayan bir şeydi. Bir merkez kurulunca bu tamamen çözülebilir mi emin değilim ama çok çok önemli olduğunu düşünüyorum. Zaten merkezin kurulma talebi daha önce konuştuğumuz bir meseleydi ama öğrenci ayağından geldi. Ben iki tarafta da kalıyorum o yüzden biraz garip bir pozisyonum var; hem öğrenci ayağı hem de daha akademik işlerin döndüğü yer. Bu taleple beraber, rektörlükle bir görüşme yaptık. Orada da şey bizim için epey işledi; sizin şu ana kadar anlattığınız birçok şeyin, tüzüklerinizin çıktısını alıp koca koca dosyalar ve hakikaten çok heyecan vericiydi. Güzel şeyler de oluyor dedirten kocaman bir dosyaydı o. Onlarla beraber rektörlüğe gidildi, rektörle görüşmeye biraz farklı gruptan insanlar gitti; ODTÜ Öğretim Elemanları Derneği’nden bir temsilci, Tez Koop-İş’ten bir temsilci, Kadın çalışmalarından bir hocamız, bir öğrencimiz, birisi daha vardı. Çok kalabalık bir görüşme istemedi rektörlük o yüzden tüm gruptan bir kişi gidildi ve genel olarak bir sunuş yapıldı. Aynı tandanstan ‘bakın her yerde var, ODTÜ’de neden olmasın’ üzerinden gidilen bir sunuştu. Ve tabii ki onlar için etkileyici bir şey oldu, olumlu bir şey oldu. Bize verdikleri cevap : “Gayet güzel, olsa çok güzel olur fakat bir inceleyelim, bize biraz zaman verin” oldu. O yüzden, biz de ne yapacağız, yönerge mi hazırlayacağız bunları düşünme hem de rektörlükten haber bekleme sürecine girdik. Bu arada kalan zamanda da daha çok şey yapmayı planlıyoruz yani; öğrencilerle beraber bir süreç örme çünkü ikisinin

pek ayrı gitmediğini düşünüyorum ben. Evet, hani farklı örnekler var; hoca-öğrenci arasındaki ilişki farklıdır öğrenci-öğrenci farklıdır ama öğrencilerin bulunmadığı veya onlara bir şeylerin anlatıldığı ve sonra tacize uğradıklarında merkeze geldikleri bir sistem belli noktalarda işlemeyebilir gibi görünüyor bana. Bir bunu paylaşmak istedim, bir de genel olarak size bir sorum var, nasıl işliyor diye. Erkeğin kadına tacizi görece daha kolay kabul edilebilen, daha kolay cezalandırılabilen bir mesele hiç şey geldi mi; kadın kadına taciz LGBT toplulukları arasından örneğin veya böyle bir şey olsa eminim rektörlüğün geç kabul ettiği yönerge çok daha zor şey olacaktır. Hangisi? Taciz mi daha fena lezbiyen bir çift mi gibi tepkiler gelebilir. ODTÜ’de bir LGBT topluluk kurulmasına bile izin verilmedi rektörlük tarafından kaldı ki böyle bir taciz meselesi olsa ne yapılır, siz hiç yaşadınız mı? Bunu hakikaten merak ediyorum.

Akdeniz Üniversitesi Temsilcisi: Ben Akdeniz Üniversitesi Kadın Çalışmaları Merkezi müdürü Gözde Yirmibeşoğlu. Ben ilk kez katılıyorum, çok teşekkür ederim sizlere davet ettiğiniz için ve düzenlenen toplantılar için. Sabahtan beri dinliyorum, kara kara düşünüyorum açıkçası ne yapacağız diye. Kendi üniversitemde ne yapabilirim? ODTÜ örneğini verdi, toplanıp gitmişler herhalde Ahmet Acar’la mı görüştünüz bilmiyorum. Aslında muhtemelen olumlu çıkacaktır çünkü ben de bir on dört sene ODTÜ’de hocalık yaptım. Feride Hanım, Feride Acar hocam olmuştur, şanslısınız çünkü Ahmet Acar Feride Acar’ın eşi. (Gülüşmeler) Hocamızın eşi, o nedenle muhtemelen olumlu gelecektir. Kadın çalışmaları yüksek lisansı da yapmıştım ben ODTÜ’de, siyaset bilimciyim. Biz ne yapacağız diye, sizler konuştuğça, hocamı dinledikçe Ankara’yı çok mutlu oldum ama hocam hep dinlerken böyle bir kara kara düşünüyorum açıkçası ben ne yapabilirim diye. Bizde şimdi şöyle, rektör hoca için hakikaten bir şey diyemem bu güne kadar ne istediysem yaptı, ne istediysek KATCAM olarak. Hiçbir maddi manevi isteğimizi geri çevirmedi; oda istedik oda, 8 Mart’ta konser vereceğiz... Ne gerekiyorsa yapın der hemen sağ olsun, işte Kadın Çalışmaları Kulübü topluluğu kurulacak, hemen kurulur, işte ben de oranın akademik danışmanıyım. Hocalarımızın bu alanda bir talebi olduğunda kabul eder, dört yönetim kurulu üyemiz var ve hiçbir sorun çıkmadı rektörden yana ama kurum kültürü dediğimiz bir şey var. Akdeniz Üniversitesi’nin kendine özgü oluşmuş bir kurum kültürü var, ben beş yıldır o üniversitedeyim yani artık çok da yeni değilim. Yani bunun için de kara kara düşünüyorum acaba buna evet der mi demez mi diye çünkü diğer hocalarımız da aynı şeyi söylüyor; rektör ne derse -YÖK’ün tanıdığı sonsuz yetkiler nedeniyle- öyle oluyor. Onun için ben kara kara düşünerek çıkacağım bu salondan (gülüşmeler) ama herhalde hocam haklı üniversiteler üstü bir kurul gibi bir şey oluşturup sizleri de örnek gösterip bize yaptığınız çalışmaları materyalleri yolladıkça belki böyle geniş kapsamlı bir dosya, hatta bu iş yapmış başarılı olmuş üniversitelerden bir kurul o örnekleri belki rektöre bizimle birlikte müdür yanımızda işte, Boğaziçi başarılı olmuş, Hacettepe, ben kendi üniversiteme davet etsem de hep birlikte gitsek o zaman benim tahminim –çünkü herkes kendi rektörünü iyi tanıyor, ben de iyi tanıyorum hocamızı- daha olumlu olur diye düşünüyorum. Bana da belki hayır demeyecektir tanıdığım kadarıyla muhtemelen evet diyecektir ama evet dedikten sonra o prosedürü de işletmek çok zor üniversitede. Bana yan baktın deyip birbirine davan açan hocalar dolu üniversitede maalesef. Türkü söyledi diye, ben kendi yeni gitmiş olduğum üniversitemi haberlerde gördüm; işte “Halime’nin Koyunu” mudur nedir ıslık çalarak söyledi diye hocaya dava açmışlar koridorda, başka bir hoca açmış filan. Böyle ekstrem şeyler de olabildiği için, rektör de haklı olarak “şimdi bunu yaptık ama o ona iftira

eder” diyebilir, böyle düşünebilir. Ben de olsam düşünebilirim öyle bir ortamda, haksız da olmayabilir yani adam çünkü o ona dava açıyor bu buna dava açıyor. Mesela ben fakültemde, şu dersi hiç şu dersi vermek istemiyorum, bu dersi vermek istemiyorum diye dilekçesi var. Dilekçesi olmasına rağmen, bir ton ek yük olarak başka hocalar o derse giriyor sonra “vay benim dersimi elimden aldınız” deyip dava açıyor. Böyle ekstrem insanlar olabiliyor, her yerde olduğu gibi bizde de var. Onun için belki rektör olarak, onun da aklından geçebilir “ya şimdi böyle başımıza taciz işi mi çıkaracağız” diye, işte o onu şikâyet edecek, bu öbürüne iftira atacak falan gibisinden. Dediğim gibi ben çıkamadım, bir süre de çıkamam bu işinden, epey düşünüp çok dikkatli adım atmak gerekiyor çünkü biliyorsunuz bir kere ret cevabı aldıktan sonra ömrü billâh ‘evet’e çevirtemeyiz onu. Onun için nasıl ufaktan ufaktan gider de bu işi kotarırsınız, benim aklıma şu anda böyle bir formül geliyor. Bu işi başarmış olan üniversitelerin hocaları hazır buradayken de hocalarımızdan rica etsek, hani ben merkez olarak davet edebiliyorum ekonomik şartlarda sorun yok; konaklattırırız, misafir ederiz kendilerini. Bu şekilde o grup, o gruba tabii baya bir iş çıkacak ama... Bir de tabii diğer hocamın dediği gibi kendi iş yükümüz de çok fazla hepimizin; tez öğrencileri, o, bu, bir ton başka koordinatörlüklerimiz... Şimdi böyle bir şey kurulduğunda, bizde psikoloji bölümü yok, psikolog nereden bulacağız. Antalya’da psikolog sayısı zaten az. Hukuk fakültemiz var, bu konuyla ilgilenen hukukçu hocalarımız da var neyse ki. Eminim ben konuyu açtığımda ilgileneceklerdir, hukuk fakültesi dekanımız son derece eminim kesinlikle ılımlıdır çünkü Gülsüm Sağlamer hocamızın yaptığı kapanış toplantısına geldi Ece’nin bahsettiği, çok olumlu bakıyor. Hukuk fakültesi dekanımız da destek olur ama mesela psikoloji ayağını nasıl çözeceğiz? Bunu düşünüyorum bir yandan kara kara.

Kıbrıs Doğu Akdeniz Üniversitesi Temsilcisi: Merhaba ben, Kıbrıs Doğu Akdeniz Üniversitesi Kadın Araştırmaları Merkezi’nden Süheyla Erbilen. Ben 1998 yılında kurulmuş bir merkezin yönetim kurulu üyesim ama tamamen farklı bir ülke, farklı bir kültür ve tamamen farklı bir üniversite kampüsü içerisindeyim. Üniversite kampüsünün çok büyük bir öğrenci kısmını Arap yarım adasından, Kuzey Afrika’dan gelen ya da Orta Asya’dan gelen ve çok geniş kapsamda da İranlı öğrencilerimiz oluşturuyor. Biz her ne yaparsak yapalım; bir kere Türkçe yaptığımız hiçbir şey yetmiyor, her şeyi bütün politika belgeleri, disiplin yönetmelikleri, dersler çift çift gidiyor bizde bütün şeyler ama bu çalıştayların ilkinden beri biz içindeyiz. Bunun için de Gülriz Hoca’ya teşekkür ederim, o bizim öğrenci tabiriyle “uçan profesörümüz, uçan hocamız”. O yüzden biz bu için içine girdik, ilk toplantıdan sonra işte Ezgi’nin dediği o şeyi biz de rektörümüze ilettik. Bizim aldığımız cevap: “Bizim üniversitemizde cinsel taciz yok, öyle bir şey yok” oldu. Tabii biz keyfimizden yapıyoruz bunları. Ve kötü bir misal bize emsal oldu; o dönemde bir jiletleme olayı. Ürdünlü bir öğrenci Türk arkadaşının yüzünü darmadağın etti. Hani dedik yoktu. Şimdi biz bir kampus üniversitesiyiz ama güvenliğimiz Boğaziçi Üniversitesi gibi kadrolu, yıllanmış, hep memur statüsündeki insanlar o bakımdan çok iyi destek alıyoruz. Tıp fakültemiz, hukuk fakültemiz var, PDRM dediğimiz psikolojik destek merkezimiz var ayrıca. Bu İstanbul Sözleşmesi’ne bağlı olarak öğrenci disiplin yönetmeliğini değiştirdik, öğrenci işlerinden sorumlu rektör yardımcısını bir ikna turundan sonra. Yönetmeliği değiştirdik çünkü yönetmelikte, taciz tecavüz kelimelerinin t’si bile yoktu. Günümüz şartlarına uygun olarak yani sadece dokunmak değil, soysal medya aracılığıyla, telefon aracılığıyla yapabilecekleri her türlü şeyi, saldırıyı irili ufaklı maddeler halinde ceza karşılığı olarak ekledik. Tabii yargıya intikal etme olayları da bizde çok farklı çünkü 1927 İngiliz sömürgesinden kalma bir ceza yönetmeliği var ama 2014 şubat ayında yeni bir yönetmelikle on altı on sekiz yaş grubu insanların -ki genellikle bu yaş grubu üniversitede hazırlıkta olabiliyor- bu olaylarını, en azından rızaya dayanmayan ilişkilerini yetişkin olarak değerlendirme yani

çocuk sıfatından çıkartmayı oraya ekletmeyi becerdik, eklediler daha doğrusu meclis olarak. Böyle böyle yavaş gidiyoruz, politika belgemiz için şimdi dekanları ziyaret etme turlarındayız, teker teker dekanları ziyaret ediyoruz çünkü politika belgesi senatodan geçecek ve bize de destek vermeleri açısından dekanların desteğini alıyoruz. Yola çıktığımız vakit; “Toplumsal cinsiyet, taciz o ne bu ne?” diyen üniversitemiz şu anda bize, bizim merkezimize Kuzey Irak’tan gelen bu işle orada resmi olarak gelen insanların eğitimini teslim etti. Üç grup halinde biz oradan gelen; sosyal hizmetler uzmanı, polis, yargıç ve avukatlara “Toplumsal Cinsiyet Eğitimleri” veriyoruz. Dediğim gibi, biz alışkınız namus cinayeti, o, bu ama bakıyorsunuz karşınızda bir Nijeryalı var, bir Kamerunlu, Ganalı var; adamların zaten biz kültürünü bilmiyoruz, öyle namus gibi bir problemleri var mıdır yok mudur bilmiyoruz ama baktığınızda taciz ve tecavüz olayları hep var. Bunlarla ilgili uğraşıp duruyoruz, dediğim gibi yapılan her şey bizde bir de çift dilli; hukuki her şey. En küçücük bir sloganı – “Hayırsa, hayır!” ı- bile tüm içeriğiyle İngilizce’ye çevirip, bütün herkese anlatmak durumundayız. Teşekkür ediyorum. Bu arada korsan bir bildiri yapacağım bir dakikacık (gülüşmeler) biz üç yılda bir uluslar arası konferans düzenliyoruz merkez olarak, daha önce katılmış hocalarımızı görüyorum burada. 2015 Mart ayında tekrar yapacağız. Geçen konferansın konusu “Toplumsal Cinsiyet Ve Hukuk”tu, şimdiki konumuz da: “Neo-liberal söylem bağlamında ‘noktalı virgül’ sanat, edebiyat aklınıza gelebilecek her şey; medya, kadın tarihi...”. Hepiniz oraya bekliyorum, teşekkürler.

Sabancı Üniversitesi Temsilcisi: Evet, birkaç şey söyleyeceğim çok uzatmayacağım çünkü önerilere geçmek istiyorum. Bizim de uzun bir süreden beri bir bildirimiz olmasına şu an yenileme ve masaya yatırma aşamasındayız. 2007’den beri “Cinsel Tacize Karşı Önlem ve İlkeler Belgesi” adı altında bir belgemiz var. Bu aslında öğrenci kaynaklı başladı, öğrenciler geldiler bölümdeki hocalara ve hocam biz konuda bir şey yapmak istiyoruz destek verir misiniz diye başladı. Aslında Sabancı’da bu kadar erken –çok da erken diyemeyiz, bizden önceki üniversiteleri düşünürsek- başlamasının biraz öğrenci hareketiyle de ilintisi var, onu kopartmamak gerekiyor çünkü mezun oldu öğrencilerimiz ve devamı gelmediği zaman birazcık bu cinsel taciz şey kaldı, unutuldu hatta. Gündemden çıktı ve bir süredir hiç başvuru alınmadığını fark ettik. Yani ne oluyor öğrenciler neden başvurmuyor? Çünkü biliyoruz yürüttüğümüz proje çalışmalarıyla, kampüsteki etkinliklerde biliyoruz ki; taciz sona ermedi, saldırı var. “Taciz var ama niye öğrenciler başvurmuyor? İlgisini mi çekmiyoruz, ne yapıyoruz? Belgede mi bir eksiklik var? Anlaşılmıyor mu? Neyi değiştirebiliriz, nasıl yapabiliriz?” diye başlayan bir çalışma oldu, çok yönlü, hala da sürüyor. Neredeyse sonuçlandı, sonuçlanmasıyla İngilizceye de çevrilecek belge çünkü öğretim dili İngilizce ve Erasmus öğrencisi, yurt dışından yabancı öğrenci çok fazla. Belgenin bir eksikliği vardı şu ana kadar İngilizcesinin olmaması, onu iyi belirtmek gerekiyor. Bir kısa girişi var ama belgenin tamamı İngilizce değildi, finalize olmasıyla birlikte şimdi İngilizceye de çevrilecek. Başka demek istediğim; bu yeni çalışmada birazcık daha anlaşılır kıldık cinsel saldırı ne, taciz ne örnekleriyle... Öğrencilerin anlayabilmesi açısından örneklerle çoğalttık. Bunlar bunlardır ama bunlarla sınırlı değildir fikir vermesi açısından, öğrencilerin kolayca bulabilmesi açısından sıkça sorulan sorular, sorum var adı altında bir bölüm koyduk. Onun dışında oryantasyonlarda muhakkak öğrencilere, yeni gelen öğrencilere tanıtımını yapıyoruz. Cinsel taciz yönergemiz var ve biz bunu üniversite olarak dikkate alıyoruz, takibindeyiz dolayısıyla birazcık destek mekanizması var, yani “Burada istediğinizi yapamazsınız, sizin saldırınız karşısında biz mağdurun yanında olacağız ya da bu kadar rahat olmayacak.” diyoruz. Aynı zamanda saldırıyı gerçekleştiren öğrenciler için de davranışlarının neden yanlış olduğunu göstermek önemli çünkü tacizde, saldırıda bulunan öğrenci bazen gerçekten farkında değil, ne yaptığını bilmiyor. Bunu öğretmek, onun öğrenmesi için önünde

bir yol açmak önemli diye düşünüyoruz. Psikolojik destek birimimiz var “BAGEM”, özellikle oradaki psikologlar destek veriyorlar. Akran eğitimleri oluyor BAGEM’ DE bu konuyu henüz gündeme almadık ama büyük ihtimalle yine akran eğitimlerinde cinsel taciz, özellikle yurtlarda yeni başlayan bir yurt ablalığı sistemi gibi diyebilirim; onların bu konuda bilinçli ve donanımlı olmasını sağlayacağız. Sonuç olarak, öğrenciler kızılı erkekli yurtlarda kalıyor ve en büyük tacizler saldırılar yurtlarda yaşanıyor. Başka bir değişikliğimiz de hizmet alınan tüm firmaların da bildirgeye girmiş olması. Daha öncesinde taşeron dediğimiz hizmet alınan firmalar ve onların çalışanlarını hiç kapsamıyorduk, hiç onlarla düşünülmemiştii; üniversite öğrencisi, akademik personel ve idari çalışan diye sınırlamıştık ama gördük ki hizmet alınan firmalardan da saldırı olabiliyor ya da kampüs üstünde taşeron çalışanlar arası da saldırılar da yaşanıyor. Bunları da düşünmek gerekiyor, biraz genişletmek gerekiyor. Hem disiplin takibi oluyor, hem adli takip oluyor saldırıya veya suça göre takipleri yapılıyor. Onun dışında diyebileceğim; öğrencilerin işin içinde olması gerçekten çok önemli, şu an öğrenci kulübümüzün gündeminde başka bir şey var daha çok LGBT haklarındayız ama bunun da ondan bağımsız olmadığı fikrini canlandırmak gibi bir görevimiz olacak. Bu toplantılar sonrasında burada öğrendiklerimi üniversiteye götürüp, masaya yatırıp tartışacağız o yüzden önerileri ben de heyecanla bekliyorum.

İstanbul Üniversitesi Temsilcisi: Aslında biraz önerilere de girer ama erken ayrılmak durumundayım. Ben de şimdi burada İstanbul Üniversitesi Kadın Araştırma Merkezi’nin deneyiminden burada bahsetmeyeceğim, zaten birçok referans verdik ama kendi açımızdan ben de burada getirilmiş olan öneriyi çok destekliyorum. Gerçekten de üniversiteler arası bir -artık buna üstü mü diyeceğiz bilemiyorum- platform çok önemli. Bunu da özellikle Ece konuşurken düşündüm aslında bir tür kendi üniversitelerimizde bir şey yapmaya çalışırken, üstelik bundan sadece teknik üniversitelerin zorluğu değil, bazen oradaki eril yapının daha çıplak bir şey olduğunu bile düşünüyorum. Biz, sosyal bilimlerin olduğu yerde daha sofistike ve inceltmiş bir cinsiyetçilikle gidiyor o mücadele, o nedenle bazen de avantaj olabilir ama bu mesele hepimiz için var aslında bunu söylemek istiyordum. Bu çerçevede bunu sen konuşurken düşündüm; bir tür akreditasyon meselesi gibi aslında koyabiliriz kendi üniversitelerimizi mekanizma için çözüm önerirken diye düşünüyorum. Bu hissiyat ve referans sistemi hem uluslar arası hem de ulusal ölçekte işletirsek –var nitekim manuel olmuş metinler var elimizde- hakikaten Akdeniz Üniversitesi’nin yaşamış olduğu zorluk bile tek başına önemli bir alan açar diye düşünüyorum ama tabii ki bu düşünce düzeyinde ortaya çıkmış olan komitenin vereceği destekle beraber. Bir bunu söyleyecektim, bir de hazır sözü gelmişken ikinci önerimi de yapayım, o kadar zaten. İkincisi de şu hocam; yılda iki defa mı yapılıyor bu toplantı? Yılda iki defa yapılan, yerleşmiş olması da bunun çok önemli tabii, bundan sonra diyelim ki Ankara’da mı yapılacak ya da neresi bir talip olmuştu. Nerede Koç’ta mı? Bunu da şuna göre belirlersek bana çok önemli geliyor; diyelim ki biz, İstanbul Üniversitesi önümüzdeki sene ocak ayında ya da başka bir tarihte gerçekten mekanizmayı oluşturmak üzere ya da yönergeyi, metni oluşturmak üzere bir adım atıyoruz. Hemen onun öncesinde, o toplantının orada yapılması müthiş güçlendirici ve meşruiyet kazandırıcı bir şey olur. Biz bu toplantıların yer düzenlemesini, takvimlemesini buna göre yaparsak – her toplantıda bu ortaya çıkar zaten, üniversitelerin gündemi- bana bu da çok pratik ve güçlendirici bir çözüm önerisi gibi geliyor.

III. ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Akreditasyon yapılması; AB metinlerinden hareketle YÖK'e hukuki metinler sunulması.

Politika belgesi, yönerge oluşturmaya ve birim kurmaya hazırlanan üniversitelerde, üniversiteler arası çalıştaylar düzenlenmesi.

İletişim ağının, gerekli yaygınlaştırmayı yapabilmek amacıyla üniversitelere ve YÖK'e raporlar hazırlayıp göndermesi.

Medya ile iletişime geçilip yaygınlaştırma çalışması yapılması.

Toplumsal cinsiyet eşitliği duyarlılığı bakımından üniversiteler arası sıralama yapılabilir.

İletişim ağının yetkilerinin bir komiteye dönüştürülecek biçimde genişletilmesi.

Öğrenciler arasında yaygınlaştırmak amacıyla, Kadın Araştırmaları Merkezleri çatısı altında öğrencilerin yer alacağı birimlerin ve araştırma merkezlerinin kurulması.

İş bölümü anlamında: İTÜ kasım ayındaki çalışmaya kadar, yapılan CTS çalışmalarını derleyip, iletişim ağında paylaşılmasını sağlayacak.

Bir sonraki çalıştayda genel deneyim paylaşımının dışında somut ve spesifik konular üzerine konuşmalar yapılması (bir taciz vakasında disiplin sürecinde karşılaşılan sorunlar vb...)

Çalıştay katılımını idari personel, öğrenci gibi kişilerin de katılımını sağlayarak zenginleştirmek.

Çalıştay raporlarının özetinden bir basın bildirisi oluşturmak.

Sonraki çalıştay tarihleri; 7 Kasım 2014 Koç Üniversitesi, Mayıs 2015 Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi